Hogy bízhattál rám oly kincset,
mit angyalok sem kapnak meg?
Féltőn hívtál, itt állok hát.
Isten Királyi trónjánál.
És int felém, két sebzett kéz,
a Megváltó karjába zár.

Ha szívem vádlás döfné át,
ha Sátán bűnömmel kísért,
egy szó és gyászom szétrebben.
Az Úr van itt: Az egyetlen!
Ó, áldom Őt, ki küzd és győz!
Biztos bástya lelkem várán.

R.: Itt állok most trónodnál,
nincs több bűn, Megváltottál.
Jézus vérén át, bátran lépek Hozzád.
Szent karjaid közt otthon vár.

Isten Fiát, Jézust látom.
Meghalt értem, hogy megváltson.
Ártatlan, bűntelen szentség,
szépség, mit szem nem látott még.

Száz és száz szó, száz és száz dal nem írhatja le Fenségét. /R.

H.: Szálljon fel hála és imádat,
szívünkben elmos minden vádat.
Ó-ó-ó, áldjuk Őt, áldjuk Azt,
ki vérét adta bűnünkért! /R.